

LODNÍ ZPĚVNÍK KAPŘÍKA PEPIKA

MATEŘSKÁ ŠKOLA BRNO,
VESLAŘSKÁ 256

ŠKOLNÍ ROK 2017/2018

Mateřinky

(Z. Svěrák, J. Uhlíř)

Milé děti z mateřinky,
proč vy máte v šatně skříňky
s barevnými obrázky?
Aby každý věděl přeci,
kam si má dát svoje věci,
to jsou ale otázky

R: Čistě náhodou staneš se jahodou,
čistě náhodo staneš se sovou,
jako poštolky letíme do školky,
dneska jsou vdolky s chutí malinovou.
My jsme děti z mateřinky,
my už nenosíme plinky,
my už leccos víme,
po obědě spíme.

Donesly se ke mně zprávy,
že nevíte jak se zdraví,
když se ráno přichází.
Dobrý den a dobré ráno,

to už máme vychytáno,
to jsou ale dotazy.

R: Čistě náhodou staneš se jahodou...

Ještě by mě zajímalo,
proč je tady smíchu málo,
proč se tady brečí?
Kde jste tohle slyšel, pane
to je tedy neslýchané,
to jsou jenom řeči.

R: Čistě náhodou staneš se jahodou...

Dělání

(Z. Svěrák, J. Uhlíř)

Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zed',
žal se krásně vstřebá,
začni s tím hned ted',
začni s tím hned ted'.

Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
dělání, dělání je lék.
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
dělání, dělání je lék.

Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zed',
žal se krásně vstřebá,
začni s tím hned ted',
začni s tím hned ted'.

Dělání, dělání, všechny smutky zahání...

LIŠČÍ..."

Metla liška pokojíček, metla také síň,
našla v koutě zlatý klíček těšila se s ním.
Lišák na ni hej, ten klíček mi dej, dej, dej,
lišák na ni hej, ten klíček mi dej.

Běžela liška po ledu, ztratila klíček od medu
kdo ho má, ať ho dá, ať se liška nehněvá.
Běžela liška k háji, hoňte si ji páni,
já ji honit nebudu, zmeškal bych tu koledu.

VÁNOČNÍ

Při Vánoci dlouhé noci, dlouho můžem spát.
Není slyšet vlaštoviček, jen vítr foukat.
!Zafoukej, větříčku, z Dunaje,
ať ta zima brzy roztaje,
ať se můžou zas ovečky na občině pást:!

Z MÁJOVÉHO PÁSMA

Neseme, neseme májíček
uťal ho, uťal ho Janíček,
pěkný zelený, pěkný zelený, náš stromeček.

Ta komínská mája tenká

Ta komínská mája tenká,
ta komínská mája tenká,
ej, viděl jsem ju,
ej, viděl jsem ju
od Špilberka,
Viděl jsem ju, zelená se,
viděl jsem ju, zelená se,
na ní šáteček, na ní šáteček,
červená se.

Ovečky jdou z pastvy

Ovečky jdou z pastvy úzkou cestičkou
po zelené louce, jedna za druhou.
Pojd'te za mnou touto bránou,
cesta vede podél skal,
pojd'te, honem, pospěšte si, aby vlk vás nesežral.

Viju, viju věneček,
ze samých pomněneček,
ze samého kvítí,
co sa v polu svítí.

Viju, viju, přibírám,
dva kropáčky přivíjám,
viju, viju kvítí,
co sa v polu svítí.

Vijte, vijte věnečky,
dělejte pomněnečky,
šak je dosti kvítí,
co sa v polu svítí.

Ptáček v holi píská trylek,
ptáčátka pípají z dírek,
trilililili tralala,
trilililili tralala,
trilililili tralala,
copak je to? Píšťala!

Dělám, dělám píšťalenu

Dělám, dělám píšťalenu,
píšťalenu, podař se mi,
jestli se mi nepodaříš,
dám ti ránu, až se svalíš.
jestli se mi podaříš,
dám ti krejcar na tabáček,
bude z tebe hajdaláček,
hajdaláčku, dej tabáčku,
dej tabáčku do nosa,
jestli nedáš, nepusím tě
přes pohanku do prosa.

Malení, malení

Malení, malení listu širokého,
že nemá Hanačka galána žádného.
Šel bych k vám, šel bych k vám,
když nesmím, když nesmím,
zarost mi chodníček ořeším, ořeším,
ořeší, malení vysekám, vysekám,
tebe tam má panenka nenechám, nenechám.

Ryba z Havaje

Na Havaji, tam se mají,
mají rybu, nemá chybu,
jako z ráje nádherná je,
samé pruhy v barvách duhy.
Tohle zvíře k neuvíře prapodivné jméno má,
když máš kliku ve slovníku, najdeš co to
znamená
I: Humu, humu, nuku, nuku, á pua á. :I

U Havaje hnedle zkraje
tam pod vodou ne náhodou
se jí líbí bez pochyby,
od člověka nic nečeká.
Zblízka z dále oči valí, kouká trochu našťvaně,
že ji mají na Havaji o Vánocích ve vaně.
I: Humu, humu, nuku, nuku, á pua á. :I

Kapr

(J. Nohavica)

Na rybníce jsou velké vlny
dělají se od přírody,
kapr ten je opatrný,
nevystřčí čumák z vody.

I: Šplouchy, šplouchy,
štika žere mouchy,
žbluňky, žbluňky
a kapr meruňky. :I

Nevylézej kapře milý,
je tam velké vlnobití,
chlupy vodě se naježily,
mohl by ses utopiti.

I: Šplouchy, šplouchy,
štika žere mouchy,
žbluňky, žbluňky
a kapr meruňky. :I

Voda, voděnka

(Z. Svěrák, J. Uhlíř)

Voda, voděnka hladí oblázky.
Takové je pohlazení,
takové je pohlazení od lásky.

Kdo se té vody jednou napije,
ten své srdce neuhlídá,
ten své srdce neuhlídá, ztratí je.

Větre, větríčku, běžíš po poli,
pofoukej mi mou hlavičku.
pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí.

Když se dvě srdce šťastně potkají,
na voděnce chladné ledy,
na voděnce chladné ledy pukají.

Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý,
co bychom se o samotě,
co bychom se o samotě trápili.

Na políčku v jetelíčku

Na políčku v jetelíčku,
tam, kde potok pramení,
dobře je nám po tělíčku,
zákonem jsme chráněni.
Sosáčkama sosáme,
bez přestání to samé,
do pěti, do pěti,
musíme být u maminky v doupěti.

Čmelá, čmelá, čmeláčiska,
to jsou kluci veselí,
jestli se vám děti stýská,
najdete nás v jeteli.
Sosáčkama sosáme,
bez přestání to samé,
do pěti, do pěti,
musíme být u maminky v doupěti.

Slunce už vysouší loužičky

Slunce už vysouší loužičky,
nebudou studené nožičky,
slunce má k sušení vlohy,
osuší mé dlouhé nohy.
Žádný vítr, žádné blesky,
to je hezky, to je hezky.
Teplý vánek houpe tě,
to je hezky na světě.

Slunce už vysouší obilí
i moje nožičky kobyly.
Vzbudíme strýčka i tetu,
aby se chystali k letu.
Žádný vítr, žádné blesky,
to je hezky, to je hezky.
Teplý vánek houpe tě,
to je hezky na světě.

Kluci s klukama

(Z. Svěrák, J. Uhlíř)

Kluci mají rádi míče,
lítaj s nima po parku,
holky, co se míče týče,
dávaj' přednost kočárku.

Kluci loví ryby z tůňky
nebo láhve z Vltavy,
holky na to nemaj' buňky,
lovení je nebaví.

A proto kluci, kluci s klukama,
holky, holky s holkama.
Je to léty, je to věkem,
je to těma rokama.

Než se léto s létem setká,
hnedka je to jinačí,
do Karla se zblázní Bětka,
Jaromír zas do Káči.

Přejdou deště aprílový,
usadí se v kraji máj,
všechny holky kluky loví,
najednou je zajímaj.

A proto kluci, kluci s holkama,
holky, holky s klukama.
Je to léty, je to věkem,
je to těma rokama.

Pánům vlasy náhle zřídnu,
dámám do nich padne sníh,
sledujte to s tváří vlídnou
na hodinkách kapesních.

Děda s dědou v šenku hačaj',
žejdлік s pěnou vábí je,
babičky si zajdou na čaj
do kavárny Slávie.

A zase kluci, kluci s klukama,
holky, holky s holkama...

Tři citrónky

1. V jedné mořské pustině
ztroskotal parník v hlubině,
jenom tři malé citrónky
zůstaly na hladině,
!rybaroba, rybaroba, rybaroba ču ču, :!
zůstaly na hladině
2. Jeden z nich povídá přátelé,
netvařte se tak kysele
vždyt' je to přece veselé,
že nám patří moře celé,
!rybaroba, rybaroba, rybaroba ču ču, :!
že nám patří moře celé.
3. A tak se citrónky plavily dál,
jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se plavily do dále,
až na ostrov korálový
rybaroba, rybaroba, rybaroba ču ču...
4. Tam je však stihla nehoda zlá,
byla to mořská příšera,
sežrala citrónky i s kůrou,
skončila tak baladu mou.

5. Není nutno

6. (Z. Svěrák, J. Uhlíř)
- 7.
8. Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí být smutno,
natož aby se brečelo.

Chceš-li, trap se, že ti v kapse
zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády,
tomu já říkám neštěstí.

Nemít prachy - nevadí,
nemít srdce - vadí,
zažít krachy - nevadí,
zažít nudu - jó to vadí, to vadí.

! Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí být smutno,
natož aby se brečelo. :!

Ho ho watanay

(Pavel Lohonka Žalman)

Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

Hó hó Watanay, hó hó Watanay,
hó hó Watanay, Kiokena, Kiokena.

Sladkou vůni nese ti, noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá

Hó hó Watanay, hó hó Watanay...

V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

Hó hó Watanay, hó hó Watanay...

V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.
Hó hó Watanay, hó hó Watanay...

Spinkej

(Spirituál Kvintet)

Už se končí den, už je čas k spánku,
zdi se barví od červánků,
hled', už lampář světla rozsvěcí,
tak si dočti stránku, zavři knížku,
honem hupky do pelíšku,
koťata dávno vrní za pecí.

Tak spinkej, ať ve tvých snech
růže kvetou, voní mech,
princeznu si Honza bude brát,
než půlnoc prostře sítě,
na vlásky políbím tě,
vždyť i tvá máma musí spát.

Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvílku
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový.
Tak spinkej, ať ve tvých snech...